

ANTONIO RENOM | Publica 'El aprendizaje de las cicatrices' (Alienta)

“La idea de la felicitat és fàcil i depèn de cadascú”

La insatisfacció, la sensació de fracàs o el sentiment de frustració pot convertir-se en alguna cosa positiva i en font de transformació personal. Solament s'ha de saber fer. Renom (Panamà, 1978) ens proporciona una estratègia per enfrontar-nos a la realitat —en el seu cas, una malaltia genètica incurable— i treure'n profit vital.

la seva manera d'escriure o pensa que facilita la lectura?

En realitat, la redacció fluïa sola i crec que aquest format en part ve derivat de les meves lectures; sóc un apassionat de la Història i la curiositat ha fet que, a més, m'interessin tot tipus de llibres. I sí, crec que esquitxar la redacció amb anècdotes *ad hoc* pot alleugerir la lectura.

Què és l'economia de la felicitat?

El seu llibre comença

amb una afirmació, en el prefaci, que sorprèn: desmunta el pensament positiu, tant de moda.

En realitat, el pensament positiu és una veritat només a mitges, perquè el pensament sense acció no serveix de res; el més important és prendre consciència de la nostra realitat i afrontar-la, utilitzar-la en el nostre benefici.

Explica que la seva malaltia ha estat “el meu destí i potser el meu do”. Per què?

En primer lloc, perquè m'ha donat un gran poder de concentració; m'ha permès saber on són els meus límits. I sobretot, m'ha permès agafar impuls per créixer a tots els nivells. En aquest moment, sóc incapaç de veure-la com una tragèdia.

El títol del llibre ja és una declaració d'intencions. Ens ajuda a enfrontar-nos al sofriment i reconvertir-lo en una cosa positiva?

Crec i espero que pugui ajudar a pensar i a reflexionar a tots els que el llegeixin. Per a mi, ha estat un exercici d'introspecció molt vàlid i he gaudit molt escrivint-lo. Ara toca compartir-lo i si, a més d'això, pot servir a algú a entendre una mica més i millor la seva vida. Missió complerta.

El llibre és àgil i amè, combina la seva pròpia biografia amb fets històrics, contes o pel·lícules. És

Es tracta d'un corrent de pensament que estudia l'efecte dels moviments econòmics en la felicitat de les persones i que als anys 70 del segle passat, l'economista Easterlin va qüestionar. Va dubtar del poder de l'economia en la felicitat de l'ésser humà i avui se segueix dubtant, mentre s'aposta pel valor de l'ésser humà, tant a nivell individual com col·lectiu. I sobretot, s'aposta pel valor de les relacions per aconseguir la felicitat. I estic d'acord.

Es considera una persona feliç?

La idea de la felicitat és fràgil i depèn de cadascú. En el meu cas puc dir que en línies generals sóc una persona afortunada per tot el que tinc; estic envoltat de gent que vull i gaudeixo de la meua feina. Crec que poc més es pot demanar.

A quin tipus de lector va dirigit el llibre?

M'agradaria que arribés la mateixa manera a algú de 18 anys que a algú de 50 i que tots dos trobaran alguna cosa bona en ell i, sobretot, que s'entreguin i gaudeixin amb la seva lectura. Sobretot, és un llibre per a aquells que no volen ser víctimes i no volen un llibre d'autoajuda, sinó reflexions que els permetin treure les seves pròpies conclusions per lluitar i ser feliços amb les seves pròpies eines.

“ És un llibre per a aquells que no volen ser víctimes i no volen un llibre d'autoajuda ”